

Jag kallar er vänner

Vänner och bekanta är ett uttryck vi använder oss av ibland. Vi säger det som om orden hörde ihop, fastän det är en stor skillnad på dem. Att vara bekant med någon innebär att man känner igen personen och har lite eller mycket kunskap om vederbörande. Man är van vid den personens karaktär och kan teckna ett porträtt av densamma. Bekanta kan man få lite överallt i alla möjliga sammanhang; på jobbet, i en förening, någon granne eller bara någon man råkar komma i samtal med.

Bekanta bjuder man i finrummet och säger till i god tid...Gärna med inbjudningskort. En del människor kan vara lätt att bli bekant med, och man känner sig glad av att möta dem, men kontakterna kanske blir ytliga. Det finns tillfällen när bekanta kan bli nära nog påfrestande och frågan är om man inte rent av kan få för många av dem...

Vänner kan man däremot aldrig få för många av. Oftast är det dem man saknar i stunder av nöd, och ibland känns de alltför lätt räknade. Några är synliga mest under tid av framgång, och då är väl frågan om det är riktiga vänner. Kanske platsar dessa bättre i gruppen av bekanta...

Vänner bjuder man också att sitta i finrummet, men en riktig vän kan komma när som helst, och sätter sig då kanske i köket, även om Du inte diskat. En vän kan man lita på i alla situationer. Vänner delar glädjen så den växer och bördan så att den minskar. Vänner får veta mer än bekanta, just därför att de är vänner.

Att vara vänner är därför något mycket stort. Man kan höra barn fråga varandra efter ett litet bråk om de ska vara vänner igen. Att vara vänner är dock mer än att inte vara ovänner. Vänskap är inte bara avsaknad av ovänskap, precis som fred inte bara är avsaknad av krig. Vänskap är aktivt, en relation man arbetar för och på. Jag hörde en gång ett tråkigt omdöme om en familj. Det sades att de inte hade några vänner – för att de inte kunde vårda dem... Vänner ska vårdas, relationer kräver omsorg. Oenighet i olika frågor får aldrig bli ett hinder eller något att skylla på. Verkliga vänner är man ändå, inte bara trots sina olika uppfattningar, utan även på grund av dem.

Jag kallar er vänner, säger Jesus Kristus till sina lärjungar i Joh. 15:13-17. Ett oerhört uttryck att tänka på. Att vara en av dem som Jesus kallar vänner är fantastiskt! Han vill betrakta oss som vänner, sådana som Han anförtroar sig åt och ger förtroende till. Både vad gäller våra liv, vägval och uppdrag. Hans vänskap bör anses vara mycket dyrbar... Det finns en gammal sång där man sjunger ”*Han är mer än en vän...*” Det är han verkligen. Johannes anger i texten hur mycket en vän kan älska, vad som är yttersta måttet på den sann vänskap. Läs det gärna.

Har du vänner i livet att dela glädje och sorg med? Eller har du bara ytliga bekanta som syns vissa dagar? Jesus Kristus vill vara den främste av Dina vänner, en Du alltid kan lita på. Men tanken är också att vi ska vara vänner som tar hand om varandra, precis som Han har älskat och tagit hand om oss. Jag hoppas Du ska finna sådana vänner om Du inte redan har det. Kanske kan Du hitta vänner i Centrumkyrkan i Kungsör, i gemenskapen, arbetet, närgrupparna och gudstjänstfirandet. Under sommartiden möts vi allra mest på vår sommargård i Skillinge. Vi har Café-torsdag (torsdagar, eftermiddag/kväll) och Gudstjänster med kyrkfika (söndagar, förmiddag). Välkommen att finna vänskap och vänner i Centrumkyrkans gemenskap.

Fridshälsningar från
Pastor BG Backman